

Noves professions, nous professionals

Antonio José Masiá, un viatge del món de l'edificació fins a la consultoria en productivitat personal



Antonio José Masiá és consultor artesà en efectivitat centrada en les persones i autor del bloc [Cambiando Creencias](#) en el qual parla sobre efectivitat personal i organitzativa.

[LinkedIn](#), [Twitter](#), [Google+](#), [Facebook](#), [Instagram](#)

Antonio José Masiá i jo ens vam conèixer fa anys, durant les primeres jornades GTD®. En elles em vas comentar com GTD® havia canviat la teva vida ajudant-te a bregar amb l'estrès. Podries comentar als lectors com va ser aquest procés? Quin va ser el canvi més gran, o el més determinant, entre l'abans i el després?

Tota la meva primera etapa professional la vaig dedicar al sector de l'edificació, desenvolupant diferents tipus d'activitats i responsabilitats vinculades al sector. Els meus nivells d'estrès van arribar a ser tals en ple boom econòmic, que a primers de 2007 el meu cos em va donar un avís seriós. Vaig patir un trauma acústic que es va traduir en un [tinnitus](#) continu que va esborrar del mapa un dels tresors més preuats per mi: el silenci. A sobre, a mesura que passaven els mesos, el meu estrès va anar en augment després d'anar comprovant que el problema no tenia solució mèdica i que l'única possibilitat era el

reentrenament del meu cervell per aconseguir amb el temps obviar el problema. Sens dubte l'estrès va ser el detonant de tot, el que va fer que prenguéssis consciència de la importància que tindria aprendre a controlar-lo.

Aquella situació va suposar un punt d'inflexió en la meua vida. Per aquella data ja havia llegit alguna cosa sobre temes de productivitat sempre encaminats a millorar la meua feina, i va ser un dia fent el·lèptica al gimnàs, escoltant un podcast sobre programació, quan vaig escoltar parlar per primera vegada de GTD®. Em vaig quedar enamorat de les bondats que prometia la persona que compartia la seva experiència, així és que sense dubtar-ho vaig comprar «[Organizate con eficacia](#)», primer llibre de [David Allen](#), devorant-ho en una primera lectura en un cap de setmana. Això ho va canviar tot.

El procés va ser llarg, aproximadament dos anys. Cada tres o quatre mesos em solia caure del cavall, com diu el propi Allen. Amb el temps he pogut comprovar que la conseqüència de tant fracàs estava fonamentalment en el procés d'implantació que proposa el propi David Allen, et tanques un cap de setmana i ho muntas tot de cop. Què passa? Doncs que **com et falten el 99% dels hàbits, al poc temps falles i abandones**. A dia d'avui en els tallers que facilitem a OPTIMA LAB per ajudar les persones i organitzacions a ser més efectives, recomanem seguir un procés simple basat en la incorporació d'hàbits de forma progressiva. Segons la meua pròpia experiència, aconseguixes anar afermant hàbits alhora que guanyes noves rutines efectives.

Al marge d'un munt de beneficis col·laterals, diria que començar a utilitzar GTD® em va portar a dos canvis importants. En primer lloc, a **desenvolupar la capacitat de controlar l'estrès continu, i d'altra banda l'augment imminent de la creativitat** que m'ha portat a dia d'avui a prendre camins diferents tant en el personal com en el professional.

Fa uns anys treballats en el món de la construcció i ara et dediques a la formació i consultoria en productivitat personal. El canvi és radical. Pots comentar què et va empènyer a fer el salt?

Estic segur que no es tracta només d'una qüestió d'atracció pel tema de la productivitat, ¿quins són els petits canvis, els petits empentes que t'han fet arribar aquí?

Fins aquell avís, vivia centrat en la meua vida professional. Només parlava de maons, formigons, peritatges, atenció al client, patologies, càlculs, etc. El meu món es reduïa a això. Per a mi les paraules consciència, responsabilitat, canvi, persones, transformació, possibilitats, eleccions, etc, no significaven res, ja que els arbres no em deixaven veure el bosc. És com quan estàs en contra del món perquè creus que el món està en contra teua, i tot i així, gaudia de la meua feina.

De nou, va haver de ser un esdeveniment dràstic el que marqués un nou canvi en la meua vida. El 2010 es marxava per sempre una de les persones, que sense saber-ho, més

apreciava en la meua vida, Gilberto. El seu cor es va parar en una freda matinada de desembre quan la vida va entendre que ell havia complert el propòsit que havia vingut a dur a terme. Aquella experiència em va marcar tant que vaig prendre dues decisions importants. La primera d'elles va ser que a partir d'aquest moment, el rumb de la meua vida estaria marcat únicament pels meus eleccions i les seves conseqüències, i mai per les decisions imposades de forma externa, i la segona que tot el que fes hauria de tenir un sentit clar i especial que m'aportés sentit.

Tot això em va portar a iniciar un nou camí totalment fora de la meua zona de comoditat. La lectura que em va obrir la ment per complet va ser la del llibre «[El principito se pone la corbata](#)» de Borja Vilaseca, llibre que em va recomanar, a veure tan afligit el doctor [Borja Vilaseca](#), tot un exemple de vocació i sentit.

Aquest altre punt d'inflexió em va portar a començar a pensar i fer coses poc habituals en mi. La millora de la productivitat va anar fent efecte en el meu propi desenvolupament portant-me a donar les meves primeres xerrades sobre les meves experiències productives.

Vaig començar a seguir als grans influencers en aquests temes, i el 2011 em vaig endur una gran sorpresa quan un nodrit grup d'aquests reconeguts blocaires, entre els que estaves tu David, organitzaveu les primeres jornades de GTD® a Barcelona, en què precisament ens vam conèixer. La meua sorpresa va ser doble. En primer lloc per l'interès que va despertar l'esdeveniment a nivell nacional, la qual cosa va fer que em quedés sense plaça, i en segon lloc el meu primer contacte més personal amb el meu mestre i amic [José Miguel Bolívar](#). A l'assabentar-se que m'havia quedat sense plaça, va contactar amb mi de forma més personal, i amablement em va cedir una de les invitacions que tenia a la seva disposició com a ponent de l'esdeveniment. Ja us podreu imaginar la il·lusió que em va fer.

Així és que em vaig agafar un avió un dissabte al matí des de Màlaga per anar a passar una bona estona amb els grans mestres de la productivitat i GTD® a Espanya. Quin *subidón*. El viatge de tornada recordo que va ser molt mogudet pel que fa a idees saltant al meu cervell d'un hemisferi a un altre, i que lògicament, com no podia ser menys, vaig anar capturant ;-). Entre elles hi havia la possibilitat oculta de reorientar la meua carrera professional cap a alguna cosa amb molt més sentit. La consultoria.

Un altre capítol d'aquest episodi de canvi és la transformació d'un arquitecte en formador / consultor. Quin ha estat el camí recorregut fins a la teua dedicació plena a la teua nova activitat? (Diverses etapes professionals i formatives)

Sóc dels que pensen que quan no ets capaç de fer o aconseguir alguna cosa és perquè encara et falten coneixements o habilitats per poder fer-ho. La pregunta natural que em va sorgir en aquell moment va ser la següent. **Què és el que encara no sé en aquest moment i què m'està impeding moure?** Vaig obtenir moltes respostes, així és que vaig

començar a llegir, veure conferències TEDx, assistir a [tallers d'empresadors](#) i en general, a impregnar-me durant el major temps possible de coses diferents que em portessin a llocs diferents.

Entre d'altres aprenentatges transversals, em vaig formar com Coach en una de les escoles més prestigioses i antigues del món, [Success Unlimited Network® LLC](#) | [SUN Alfonso Medina](#), un dels 3 primers Màster Certified Coach MCC espanyols reconeguts per la [International Coach Federation](#) | [ICF](#) i un dels 7 Trainers Certificats arreu del món per SUN. Aquesta formació va suposar un gran avanç per a mi, ja que em va permetre prendre grans decisions i sobretot posar-me en marxa. També m'he format com Practitioner en PNL amb [Giuseppe Meli](#), Trainer Internacional de [PNL](#) acreditat directament pel Dr. [Richard Bandle](#) i Màster Certified Coach | MCC.

Un altre factor fonamental és el fet d'**interactuar i relacionar-se amb persones diferents a les del teu entorn**. En general, el teu entorn més proper tendeix a la protecció i la comoditat. En el moment que vaig començar a expandir les meves relacions personals a través d'esdeveniments de networking i xarxes socials, va ser quan vaig començar a veure el camí més clar. Això et permet conèixer a persones diferents, i és precisament en les diferències on resideix la riquesa. En aquest sentit, [OPTIMA LAB](#), xarxa productiva de la qual sóc node, està sent tota una experiència. Vuit persones diverses, amb interessos comuns. Tot un espai fèrtil per al desenvolupament en xarxa.

Quines habilitats són les necessàries per realitzar la teva activitat? Quin paper juga el coaching en tot això? Què ens aporta per aconseguir el canvi que no ens pugui aportar un procés formatiu convencional o la consultoria?

Bé, diria que en general són necessàries totes aquelles habilitats encaminades a la millora de la comunicació entre les persones. El coneixement és la matèria primera, però si no se sap comunicar no es pot fer ús d'ell. En aquest sentit tant el coaching com la PNL són bàsicament eines de comunicació que et permeten desencadenar processos d'autodescobriment en les persones, i això canvia de forma determinant la forma de fer.

Com diu José Miguel Bolívar, hi ha dues formes de veure la formació, des del «jo et formo» o des del «**jo et facilito que tu aprenguis**». En OPTIMA LAB estem per la segona via. Crec fermament que la millor forma d'aprendre és fent, ja que les persones portem dins tot allò que necessitem.



Ets consultor artesà, com José Miguel Bolívar, i estàs integrat en REDCA xarxa de consultors artesans i en OPTIMA LAB. Pots comentar-nos què tasca conjunta feu a cadascuna d'elles? Per què és tan important el treball en xarxa entre professionals freelance?

Quan vaig llegir per primera vegada la declaració de la consultoria artesana, em vaig sentir plenament identificat amb tot el que allí es deia i vaig pensar que seria una forma d'enfocar la meua nova activitat professional, així és que vaig començar a posar en marxa totes aquelles idees i conceptes. Un primer pas va ser començar amb el meu anterior blog i que després va donar pas a [Cambiando Creencias](#).

[REDCA](#) és una xarxa de consultors, que com diu a la seva web, entenen el seu treball com un ofici a més d'una forma de passar-ho bé portant-lo a terme. En les trobades esporàdiques que se solen fer solem compartir idees sobre temes relacionats amb la pròpia consultoria posant de manifest senzillament la nostra manera de fer.

D'altra banda podríem dir que [OPTIMA LAB](#) és una xarxa productiva que ajuda a persones i organitzacions a ser més efectives per assolir els seus resultats per mitjà de l'aprenentatge basat en l'experiència i noves metodologies centrades en les persones.

Treballem en xarxa de forma descentralitzada usant noves tecnologies que ens permeten estar connectats i per tant desenvolupar infinitat de projectes sense la barrera de la presència física. En les nostres [trobades presencials](#), que solen celebrar-se de forma

periòdica, treballem en el desenvolupament d'idees i conceptes, sempre des de la perspectiva artesana.

Per acabar l'entrevista, tu ets un dels grans especialistes en planificació de projectes. Quins són els errors més comuns que cometem? Com aconseguixes / aconseguim implantar la planificació natural enfront la planificació reactiva o la utilització de plannings de treball, com hem fet tradicionalment?

El principal problema de la planificació de projectes a dia d'avui és la pròpia planificació de projectes entesa tal com se segueix entenent, i que consisteix bàsicament en jugar a ser endeví. **És un greu error utilitzar tècniques del passat per situacions del present.** Fins i tot en un entorn "aparentment controlat" com podria ser el de l'edificació, la incertesa causa estralls. ¿Quin sentit té seguir fent el mateix quan realment no aconseguixes res diferent? En la meua última etapa professional vaig ser capaç de dirigir projectes i acabar-los en termini i cost, usant tan sols el sentit comú que en el treball del coneixement es coneix com a [planificació adaptativa](#).

D'altra banda, un altre gran error, és no establir de forma clara quin és el resultat que es pretén aconseguir, i sobretot el per què vull aconseguir-ho. Aquests dos elements suposen la definició de la línia d'arribada i el combustible necessari per ser capaç d'arribar a aquesta línia. Sens dubte un tema apassionant sobre el qual podríem estar hores conversant.